

אדוף (מיר) זאבי (עם ראשי-הממשלה)
חוצפה מצד הקורבן

תבע לחקור כיצד נודעה זהות המודיע שפירא כאיש שמסר את "המידע" לאמריקאים. "יש לדאוג להגנתו של המקור כדי שלא יעשו ניסיונות לשכנעו לשנות עדותו", תבע אולמרט מבלי שידע כי בינתיים חזר בו כבר המקור מעדותו. במקום להאשים את עצמו על ששרף את המודיע בפירסום מחוסר אחריות של תחקיר חסוי, ביקש אולמרט להאשים את אלה שגילו כי המקור הוא רמאי ונוכל. "הדבר דומה לאדם הבא לרצוח בסכין שלופה", הגיב על כך "גאנדי", "הקורבן זועק אליו: 'חסכן שלך מורעלת'. עונה על כך הרוצח: 'איוו חוצפה! מאין התי גלה לך שהסכין שלי מורעלת?'".

במכתב ששיגר ליו"ר הכנסת, יצחק שמיר, כתב האדוף (מיר) זאבי: "מה שמדאיג את אולמרט בעיקר, שזהותו של המעליל (המקור לסיפורי ההבל) ידועה לי. כל שאר הדברים שאמרת עלי, על אולי מרט, אינם מדאיגים אותו?".

"הרי ספרתי על אחת מהברחות הטובין שאולמרט עשה והכחתי אותו בתארים 'רמאי', 'שקרן', 'נוכל', 'מדיח', 'מפריחוק', 'מש' תמט ועריק' קרב', 'טענתי', ואני דבק בזה, שביכולתי להוכיח כל אחד מהתוארים בבית-המשפט. סיפירתי כיצד ניסה אולי מרט להדיח ביודעין עובדת-מדינה בחו"ל לחתימה על דבר שקר כדי לחפות על הברחה שלו... על כל אלה אין בתשובותי דבר. לעומת זאת ישנם שוב השקרים, יצירי דימויו החולני. הוא נוקט בדרך החוועבה של הערמת שקרים, והציבור — או חלק ממנו — 'אכלו' את זה."

ממאשים הפך אולמרט למואשם. האיש שביקש להדיק באחרים אשמת הברחת סמים יצטרך להסביר עתה בעצמו חשד של הברחה שהוא קשור בה. לפי דבריו של האדוף זאבי, שהה אהוד אולמרט לפני כשנה בארצות-הברית במסע של הרצאות, אותו שילב בעסקים פרטיים לפני שובו לארץ, פנה לשתי נשים בשני רינות-ישראל בוושינגטון. האחת היתה מוכירתו של השגריר שמחה דיניץ. השנייה היא אשתו של סגן הנספח הצבאי בשגרירות, המשמשת בעצמה כסגנית ראש מח' לקת-ההסברה של השגרירות.

אולמרט ביקש מהשתיים להעביר עבורו חפץ מסוים לארץ בדואר חשאי. סיפורו של השגרירות, השתיים סירבו לסייע לו בכך. נראה שאולמרט הצליח להעביר את הטובין לארץ מבלי להצהיר עליו במכס. כשן בעת שביקר בארצות-הברית לפני כחודש, פנה אולמרט שוב לאחת העובדות הבכירות בשגרירות-ישראל בוושינגטון, ביקש ממנה אישור על נייר רשמי של השגרירות כי היא שלחה לו את הטובין לארץ.

העובדת הבכירה סירבה לתת לו את האישור הכוב, בצורה ברורה וחד משנית.

נראה כי הפעם הגדיש אהוד אולמרט את הסאה. לכל בלוף יש סוף. גם לבלוף ששמו אהוד אולמרט.

לערוך לכספים שנמסרו לשפירא ובלומי ברג.

התרמית וההונאה נחשפו לראשונה על ידי העולם הזה בחודש יולי 1969, בכתבה שנשאה את הכותרת: "עסקיו המפוקפקים של אחיין שריהפנים", שהאשימה את צמד הצעירים הדתיים כזיפנים ונוכלים. למרות הפירסום הקימו זבולון המר ודניאל ורמוס יחד עם שני הנוכלים אגודה משותפת, שנועדה לשמש כקרן הלוואות לצעירי המפד"ל.

עסקיהם של צמד הנוכלים פעלו כשורה עד אמצע שנת 1970. אז הסתבר כי הפסדיו של שפירא בעסקים שניסה לעשות בכספי המפקדים בחברותיו מסתכמים במיליונים. החברות שבבעלותם של שפירא ובלומברג התמוטטו, בית-המשפט מינה מפרק לחברות, שתחל לחקור את עסקיהם והם נעצרו.

למרות שדרכנו של שפירא נלקח ממנו והוצא נגדו צו עיכוב-ציאה מהארץ הוא הצליח לצאת באורח מסתורי לארצות-הברית. שפירא הוכרז כעברין נמלט, אותר על ידי האינטרפול בניוירוק אך המשיך להסתובב חופשי כשנתיים. בלומברג נידון בינתיים לשתי שנות מאסר. שפירא נעצר על ידי המשטרה האמריקאית רק בנובמבר 1973, הוסגר לישראל ונדון לשלוש שנות מאסר. הוא שוחרר ממאסרו בראשית שנת 1977, ביקש לחזור לארצות-הברית, אולם שילטונות-ההגירה האמריקאיים אסרו עליו להיכנס לתחומי המדינה.

רק בנובמבר 1977 הצליח שמואל שפירא לחזור לארצות-הברית. היה זה אחרי שהבי טיח למסור "מידע" לרשות האמריקאית למילחמה בסמים על מעורבותם של ישראליים בפשע המאורגן. "המידע" שמסר בתחקירו לפועלו היה תעריבות דימונית של שמות אמיתיים ושמות מן ההפסטה, פירסומים בסיתרה שהופיעה בעיתון הארץ על הפשע המאורגן, ובדיות שהמציא בי עצמו כדי הדימוין הטובה עליו. השמות של "גאנדי", אהרונ, אושרי ומיזרחי נקט שרו יחדיו בפירסומי הארץ וח"כ אולמרט, ושפירא פשוט חזר עליהם. כיום ברור לחד לטין גם למשטרה ישראל וגם לכוח-המשימה האמריקאי שחקר את שפירא. כי סיפוריו הם עלילות חסרות-בסיס.

אהוד אולמרט אינו יכול לרחוק בניקיון כפיו ולטעון כי לא ידע על כך. לפני שנה, בעת שביקר בארצות-הברית, ביקש לארגן לו פגישה עם ראש המחלקה למילי חמה בפשע-המאורגן במשטרת ניוירוק. בפגישה זו ביקש אולמרט לקבל מידע על הקשרים בין אנשי הפשע-המאורגן בארצות-הברית לבין עבריינים ישראלים. נמסר לו אז בפירוש כי למשטרת ארצות-הברית ולפג"ב אין כל מידע על קשרים כאלה.

המאשים הפך למואשם

כ אשר נחשפה ערוותו של אולמרט ברבים הוא העמיד פני קואק נגול,

ברשות ממשלת-ישראל שמו של המי קור הישראלי לסיפורי בדים אלה. הישראלי הזה הוא יורד שגורש מארצות-הברית לפני שנים מספר והוסגר לישראל. כאן הוא הועמד לדין בגין הונאת אנשים. לאחר שהאיש ריצה תקופת מאסר בת 3 שנים בישראל חשקה נפשו לחזור לארצות-הברית. כדי לקבל אישור-כניסה והיתר-עבודה הוא פנה לסוכן של משרד-האוצר האמריקאי וסיפר לו סיפורי בדים שונים והעמיד את עצמו כמקור ל"ידיעות" עבור סוכנות זו.

המקור הישראלי "הנ"ל תוחקר שנית בינואר 1979 על פי דרישת ממשלת ישראל והוא עצמו אמר כי כל אשר מסר בא לו מפי השמועה בלבד."

נוכלים

מצעירי המפד"ל

נ גר הגילוי של מקור ה"מידע" בו עשה שימוש יצא אולמרט מיד בטענה כי "מרבית ההרשעות הפליליות בבתי-

לשרהפנים בנושא זה. בנוסף לכך פנה במכתב ליועץ-המשפטי, כאילו במסגרת פעילותו כחבר-כנסת, והפיץ את העתקי המכתב בין עיתונאים. אלא שהפעם חששה העיתונות לפרסם את תוכן המיסמך.

אהוד אולמרט לא נואש, חזר שוב לגי-סיון להפוך את המיסמך למוצג מיש-פטי. הוא ניסה לצרפו לתשובות, שנתן לשאלון שהיפנה אליו גאנדי במישפ-הדיבה שהגיש נגדו. גאנדי, לו נודע אז לראשונה תוכן הדברים הכלולים במיסמך, נדהם. הוא ביקש מבית-המשפט לאסור את פירי-סום תשובותיו של אולמרט בנימוק שהנוק שייגרם לו הוא בלתי ניתן לחיקון. השופט עמוס זמיר הוציא צו האוסר את פירסום התשובות.

אולמרט ניסה לעקוף את ההחלטה, ביקש להכליל את המיסמך במסגרת תצהיר לגי-לוי-מיסמכים במישפט בו תבע אותו גאנדי. השופט שלום זמיר גילה ביוזמתו תחבולה וזו הורה לאסור גם את פירסום תצהיר גילוי המיסמכים.

בנוסף להחלטה זו הוציא שופט-השלום חיים בנטל החלטה מפורשת האוסרת את

מודיע שפירא

רמאי, לא סוחר סמים

המישפט נגזרות בעקבות עדויות של עברי-ינים לשעבר, שכן רק להם יש המעורבות במעשים פליליים, המאפשרים להם לצבור מידע זה."

אלא שאולמרט לא ידע כי אותה שעה כבר נחשפה זהותו של המקור הישראלי, סוכן מס S.C.B./77/0004.

לא היה זה סוחר-סמים לשעבר, אלא רמאי ותק ומוכר, שרמאויותיו ומעשי הנוכלות שלו הביאו אותו בעבר לכלא: שמואל שפירא.

שפירא (39), בוגר ישיבת חברון, מי שהיה בשעתו אחד הפעילים המרכזיים של צעירי המפד"ל ומקורבו של זבולון המר, הוא בן אחיו של מי שהיה בשעתו שר-הפנים בממשלת-ישראל, משה חיים שפירא.

בשותפות עם צעיר אחר מצעירי המפד"ל, שלום בלומברג, הקים שפירא בשנת 1966 חברות השקעות שניהלו עסקים מסור-עפים, משקיעים קטנים הוזמנו בעזרת מודעות בעתונים להשקיע כספים בחברת שחל שהיתה שייכת לשניים, תמורת הבטי-חה לרווחים גבוהים.

בשנת 1967 הקימו השניים חברה נוספת בשם אוצר מרכזי, אך השתמשו בשמו של גוף אחר, האוצר המרכזי לאשראי של הפועל המזרחי, כדי להונות את המשקיעים ולהניעם לחשוב שהם מוסרים את כספם לגוף השייך למפד"ל.

כדי למנוע חששות מהמפקדים היה עליהם לספק ערבות בנקאית. אלא שער-בות בנקאית עולה כסף. בלומברג ושפירא מצאו דרך לחסוך כסף בכך שהתקשרו עם עורך-הדין צבי סמיר, קיבלו ממנו, כב יכול, את ערבותה של חברת-ביטוח שוויי-צית לכספי המשקיעים. מאוחר יותר הסי-תבר כי אותה חברת-ביטוח אינה שווייצי-ת, כלל, אלא חברה הרשומה בליכטנשטיין, שביטלה בינתיים את יפוי-הכוח שנתנה לנציגיה בישראל להשתמש בשמה כדי

פירסומו של "מיסמך שפירא". קבע השופט בנטל: "במיוחד הנני אוסר על המשיב להפיץ או לתת פירסום במישרין או בע-קיפין למיסמך הנזכר בסעיף 3 לתצהיר גילוי-המיסמכים או תוכנו, כולו או מיק-צתו".

אולמרט לא התרשם מאיסור זה של בית-המשפט. גם לא מהאיסור המפורש שהטילו עליו חברי סיעתו בכנסת בשבוע שעבר, להזכיר שמות או להקריא את תוכן המיסמך, בעת שאישרו לו להעלות לסדר-היום את נושא, "מחדלי המישטרה בטיפול בהמלצות דו"ח ועדת שימרון". תוך ניצול חסינותו הפרלמנטרית הפך את צווי בית-המשפט ואת עקרון הסוביידיצה ונתן פומבי מעל במת הכנסת לתוכן המיסמך, תוך טענות כוב כאילו המישטרה לא בדקה את מהימנות "המידע" הכלול במיסמך וכאילו ראשי-המודיעין של המישטרה, סגן-ניצב יעקב נחמיאס, התפטר מסיבה זו מהמישטרה.

מילבד הפגיעה בעקרונות המישפט, ובי-זכויות האזרח והניצול לרעה של חסינותו הפרלמנטרית, היתה בפירסום המיסמך פגי-עה חמורה בעבודתה של ממשלת-ישראל. שכן העובדה שמיסמך חסוי ביותר, הנמסר למישטרה על ידי אחת מסוכנויות המודיעין האמריקאיות, מודלף ומתגלגל לידי ש"ח כ"ח הנתון לו פירסום פומבי, עלולה לפגוע ביחסים ובקשרים שבין סוכנויות שתי המדינות.

גאנדי לא נותרה כל דרך להתגונן מילבד מישלוח מכתב תגובה לכל חברי-הכנסת. כתב גאנדי במכתבו, בין השאר: "ח"כ אולמרט נקט בטכסיס זה של הערמה על הציבור בהנחה שכולם שכולם טיפי-שם וכי הוא יכול להמשיך ולרמות את הציבור. כאשר נוכח כי תרמיתו נתגלתה וכי כל ברידת מחנך על ההונאה הזו, הוא הוציא תחמושת מלוכלכת נוספת בדי-מות דף מתוך, תחקיר של מקור ישרא-לי, שדיווח שמועות וסיפורים לסוכנות מודיעין אמריקאית.